

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou ve věci

žalobce: F. Š.
bytem S. 1234, X Z.

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2019, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2019, č. j. X, a rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm ze dne 5. 12. 2018, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalovaný výrokem I napadeného rozhodnutí zamítl odvolání žalobce do výroků II, III a IV rozhodnutí Městského úřadu Rožnov pod Radhoštěm (dále jen „městský úřad“) ze dne 5. 12. 2018, č. j. X, a v tomto rozsahu citované rozhodnutí městského úřadu potvrdil.
2. Žalovaný výrokem II napadeného rozhodnutí odvolání žalobce proti výroku I rozhodnutí městského úřadu zamítl jako nepřípustné.
3. Městský úřad rozhodnutím ze dne 5. 12. 2018 výrokem I zastavil řízení o přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se měl dopustit P. M. tím, že dne 14. 11. 2016 kolem 20.30 h v Z. na ulici S. na komunikaci před domem č. p. X úmyslně a vědomě fyzicky napadl žalobce tak, že zezadu ho udeřil do

hlavy, poté ho chytil za kabát, povalil na zem, čímž mu měl způsobit pohmoždění ramen, kontuzi paže, kontuzi ploténky mezi 6. a 7. obratlem, tlačil jej předloktím na krk a tím se měl dopustit ublížení na zdraví.

4. Městský úřad výrokem II uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích, kterého se žalobce dopustil úmyslným jednáním spočívajícím v tom, že dne 14. 11. 2016 kolem 20.30 h v Z. na ulici S. na komunikaci před domem č. p. X opakovaně fyzicky napadl P. M. tak, že ho udeřil teleskopickým obuškem zakončeným kovovým hrotem do ruky a do hlavy a způsobil mu tak tržnou ránu, čímž se dopustil ublížení na zdraví.
5. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 000 Kč (výrok III a paušální náhrada nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč (výrok IV).
6. **Žalobce v žalobě** namítal, že neměl možnost se seznámit s podklady rozhodnutí před jeho vydáním. Dále žalobce namítal zánik odpovědnosti za přestupek, protože § 112 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), je protiústavní a v rozporu s čl. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod.
7. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že podle něj § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky neporušuje zákaz retroaktivity.
8. **Krajský soud přezkoumal** v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) s přihlédnutím k § 7 odst. 1 zákona o přestupcích a k § 112 a § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého *odpovědnost za přestupek se posuzuje podle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele přestupku (dále jen „pachatel“) příznivější.*
9. Soud se nejprve zabýval žalobní námitkou zániku odpovědnosti za předmětný protiprávní čin, neboť v případě její důvodnosti by musel bez dalšího učinit závěr o nemožnosti postihu žalobce za přestupek.
10. Podle § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky *na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.*
11. Podle § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky *ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí. Odpovědnost za přestupek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dříve, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.*
12. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

13. Přechodné ustanovení § 112 odst. 2 zákona o přestupcích, podle něhož odpovědnost za dosavadní jiný správní delikt nezanikne před uplynutím lhůt pro jejich projednání podle dosavadních zákonů, žalobce považoval za protiústavní.
14. Tato námitka žalobce je důvodná. Ústavní soud totiž v nálezu ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/2020, dospěl k závěru, že ustanovení § 112 odst. 2 zákona o přestupcích, ve znění jeho předchozího nálezu ze dne 4. 2. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, je v rozporu s čl. 40 odst. 6 větou druhou Listiny základních práv a svobod, a proto jej zrušil dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů, k čemuž došlo 21. 7. 2020.
15. V odůvodnění nálezu sp. zn. Pl. ÚS 4/2020 odkázal Ústavní soud na svou předchozí judikaturu, v níž se uvádí, že čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle něhož se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, a pozdějšího zákona se použije, je-li to pro pachatele příznivější, dopadá i na správní trestání. Rozhodujícím kritériem pro posouzení otázky, zda použití pozdějšího zákona by bylo pro pachatele příznivější, je přitom celkový výsledek z hlediska trestnosti, jehož by bylo při aplikaci toho či onoho zákona dosaženo, s přihlédnutím ke všem právně rozhodným okolnostem konkrétního případu. Použití nového právního předpisu je tedy pro pachatele příznivější tehdy, jestliže jeho ustanovení posuzována jako celek skýtají výsledek příznivější než právo dřívější. Dále Ústavní soud poukázal na právní názor vyslovený v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 15/19, podle kterého úprava promlčení odpovědnosti za přestupek tvoří součást vymezení trestnosti ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, s nímž proto bylo shledáno v rozporu a zrušeno ustanovení § 112 odst. 2 věty první zákona o přestupcích, které prikazovalo užít úpravu promlčení odpovědnosti za přestupky podle zákona o přestupcích i na činy spáchané před jeho účinností. Proto nelze mít pochybnosti o tom, že aplikace zbytku § 112 odst. 2 zákona o přestupcích může vést rovněž ke zhoršení postavení pachatele. K takové situaci došlo i v posuzované věci.
16. Podle § 20 odst. 3 zákona o přestupcích *přerušením běhu lhůty pro projednání přestupku podle odstavce 1 začíná běh nové lhůty pro projednání přestupku; přestupek však nelze projednat, uplynuly-li od jeho spáchání dva roky.*
17. Podle § 32 odst. 3 část věty před středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky *byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 3 roky od jeho spáchání.*
18. V posuzovaném případě uběhly od spáchání přestupku dva roky dne 14. 11. 2018 a žalovaný doručil rozhodnutí o odvolání žalobci dne 5. 3. 2019, tedy po uplynutí dvouleté lhůty podle § 20 odst. 3 zákona o přestupcích.
19. Podle právní úpravy účinné ke dni spáchání přestupku a do 30. 6. 2017 přestupek nebylo možné projednat po datu 14. 11. 2018 (pojem „projednat“ rozuměj ve smyslu doručit rozhodnutí o odvolání - srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2010, č. j. 9 As 89/2010-91, a tam citovanou judikaturu).
20. Podle právní úpravy účinné ode dne 1. 7. 2017 zaniká odpovědnost za předmětný přestupek za tři roky.
21. Zánik odpovědnosti za přestupek za dva roky je pro žalobce příznivější než zánik odpovědnosti za přestupek za tři roky. Tento závěr je v souladu i s § 112 odst. 1 věta druhá, část za středníkem zákona o odpovědnosti za přestupky (*podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější*).

22. Městský úřad i žalovaný v době jejich rozhodování vázalo původní znění § 112 odst. 2 věty druhé zákona o odpovědnosti za přestupky. Nicméně s ohledem na pozdější zrušení tohoto ustanovení, z něho vyplývající zánik odpovědnosti žalobce za protiprávní čin a nutnost přihlédnout v řízení o žalobě k takové žalobní námitce (ale i z úřední povinnosti) k této nové skutečnosti, byť se jedná o prolomení zásady zakotvené v § 75 odst. 1 s. ř. s., podle níž se při soudním přezkumu vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. kupř. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2003, č. j. 7 A 146/2001-29, publ. pod č. 2/2003 Sb. NSS, a ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 A 48/2002-98, publ. pod č. 1041/2007 Sb. NSS), musí soud považovat napadené rozhodnutí za nezákonné.
23. S ohledem na tuto zásadní skutečnost bránící vedení řízení o přestupku se již soud nezabýval další žalobní námitkou.
24. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí žalovaného a rozhodnutí městského úřadu zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
25. Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal náhradu zaplaceného soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 15. září 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně

